

NOVINKY

50

Červenec-září
2026
ZPRAVODAJ SO
ročník 11

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Padesáté elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Pamětní deska RNDr. Rudolfa Plajnera – Táty.

Narozen 5. dubna 1901, zemřel 23. června 1987,
přírodovědec a učitel, dlouholetý náčelník Junáka.

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Br. A. Wiener – Mao posílá květnový pozdrav
Br. Kšandák a Dráp na LŠ OS Stezka moudrosti
Zápis z PD SO konané v květnu v Praze
Květnová slavnostní schůzka 10. družiny SO
Zápis z PD SO konané v červnu v Praze
Schůzka družin Olomoucké a Hanácké v Loučné n/D
Červnové jednání Oddílové rady SO v Praze

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Dokreslení k nekrologu br. Fr. Petlana - Fera

NAVŽDY ODEŠLI

František Petlan – Fera z Uherského Hradiště
Ladislav Šín – Bor z Rýmařova

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Vzpomínka na br. R. Plajnera - Tátu

PŘED UZÁVĚRKOU

Pozvánka: Hudební písmo VIVAT SVOJSÍLK
Webový odkaz SI na Paměť národa

Vzpomínka viz: kapitola HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ (zdroj informací: [Rudolf Plajner – Wikipedie](https://cs.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Plajner)).

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Konečně pozdrav z dlouho očekávaného jara u nás všem z Pražské Svojsíkovy družiny, z užívání jarního sluníčka na pozemku bratra Čiči, s přáním stejně hezkých chvil i u vás pro všechny další dny. Zároveň poděkování za pěkná čísla Novinek Svojsíkova oddílu.

Za 91. oddíl oldskautů "Křišťál" z Jablonce nad Nisou Antonín Wiener - Mao (Severočeská družina SO).

Lesní škola OS Stežka moudrosti 12. 5. 2026.

Úterý 12. května a ledoví muži přinesli chladno a místy i déšť. To však nebrání bratrům Drápovi a Kšandákovi z 10. družiny RNDr. R. Plajnera, aby vyrazili a zúčastnili se jako lektoři Lesní školy OS „Stežka Moudrosti“, která se koná na legendární Vorlovské myslivně na Vysočině. Hned po příjezdu byli přivítáni náčelníkem kmene dospělých a vůdcem lesní školy, bratrem Slavomilem Janovem – Nashvillem.

Lesní škola OS Stežka moudrosti 12. 5. 2026.

Legendární Vorlovská myslivna, zasazená do krásného vysočinského prostředí, nabídla po výtečném obědě prostor pro přednášku bratra Kšandáka o oceňování v Junáku.

Bezprostředně poté převzal slovo bratr Dráp, který se věnoval právní problematice a organizačnímu uspořádání Junáka.

Zápis ze schůzky Pražské družiny SO konané dne 19. května 2026 na „Celnici“

Přítomno 8 bratrů, 3 sestry a 1 host – viz prezenční listina

Po přivítání Amálkou jsme tradičně zahájili Junáckou hymnou, poté následovala Židovská přísloví:

„Kdo ve dvaceti není dost zdráv, ve třiceti dost chytrý, ve čtyřiceti dost bohat, ten si do sta let nepolepší.“

„Každý učitel tě něčemu naučí, no nejvíce tě naučí vlastní žáci.“

„Co náš rozum nevyřeší, to vyřeší čas.“

„Bůh nemůže být všude, proto stvořil matky.“

Na tradiční dotaz, zda někdo napíše dnešní zápis, se zraky přítomných stočily pod stůl nebo ke stropu (copak tam asi hledaly ?) a tak si rádkyně rezignovaně povzdechla, že je to asi opět na ní.

Popřáli jsme si k narozeninám – v květnu žádný bratr nepřibyl – a tak jsou to ryze sesterské narozeniny

sestra Zdena Krejčíková – 94 let (5.5.)

sestra Ivana Zelinková – 76 let (12.5.)

sestra Dáša Housková – 92 let (17.5.)

sestra Marie Kůsová Madla – 68 let (18.5.)

sestra Vladka Hůlková Amálka – 74 let (23.5.)

sestra Milada Bláhová Míťa – 90 let (26.5.)

sestra Miriam Kupková Čakanka – 53 (31.5.)

Amálka oznámila, že návrh na našeho nového člena SO byl předán v termínu, o přijetí sestry Dagmar Brabcové – Dáša bude OR SO jednat v červnu.

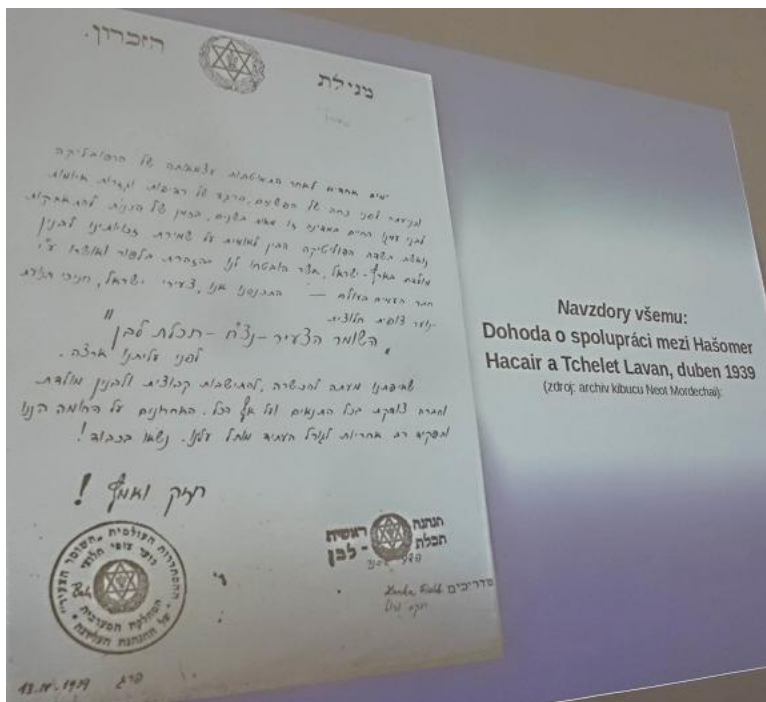
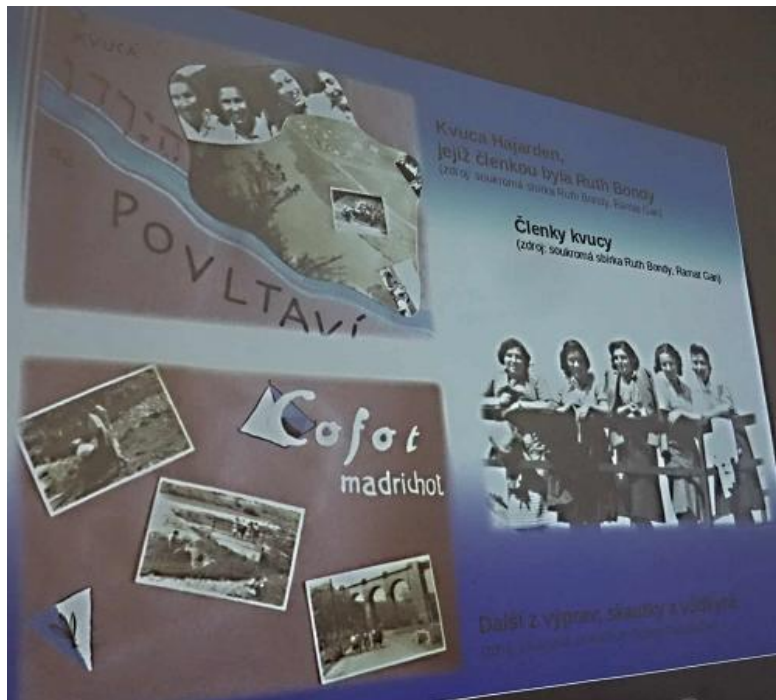
Také vyřídila pozdravy od sester a bratrů, kteří nemohou přijít na schůzku - opět obvolala téměř všechny a všichni pozdravují. Navštívila sestru Zdenu Krejčíkovou v Domově pro seniory, popřála jménem celé družiny k jejím devadesátým čtvrtým narozeninám a předala malý dárek. Sestra Zdena měla upřímnou radost a všechny nás moc pozdravuje. Zdravotně na tom není moc dobře, ale zdárně komunikuje. Amálka také navštívila bratra Josefa Jedličku - Bagheeru na Zahradním městě. Společně zašli na kafičko a jahodovou limču. Dvě hodinky utekly jako voda, ale i tak se toho mnoho probralo. Bagheera všechny moc pozdravuje a lituje, že se svým chodítkem se nikam dál než do okolí svého bydliště nedostane. Takto jsou na tom podobně další členové naší družiny - cestování po Praze s chodítky ve vyšším věku je náročné.

Amálka se sestrou Blankou Hejhalovou se vrátily z Oldskautské Lesní školy (10. 5. - 17. 5. 2026) a tak se Amálka podělila o ještě čerstvé zážitky z týdne, který strávily v kolébce českého skautingu, na Orlovech. Čtrnáct frekventantů, stálí i externí instruktoři a téměř celý deštivý týden. I přes nepřízeň počasí to byl týden velice družný, s výměnou zkušeností i nových poznatků. Došlo i na kombinaci pěšího turismu a motoskautingu, orientačního běhu - pochodu, rukodělek i zpěvu. Při závěrečném ohni - neohni (venku děsně lilo a tak si připravenou hranici pokusíme zažehnout v listopadu) jsme si vyslechli úryvky z literárních děl českých i zahraničních spisovatelů, vtipných scének s hlubokými myšlenkami a důstojně zakončili týden v lesích.

Hlavním programem dnešní schůzky bylo povídání na téma „ Skauti pod modrobílou vlajkou“ - Sionistický skauting v Česko-

slovensku v letech 1918 - 1949; o své posbírané zkušenosti se s námi
 přišla podělit sestra Jitka Radkovičová - Tiki: (viz dále příloha)

Po skončení vyprávění o židovském skautingu Amálka připomněla
červnovou schůzku 9. 6. v 16:00 opět na Celnici a **oddílovou schůzi na Vinohradech v sobotu 19. září - pro nás již od 9:00 hod.**

Schůzku jsme zakončili Večerkou v 18:00 hodin.

Zapsala: Amálka
 foto: Derviš

Příloha

Skauti pod modrou vlajkou

Sestra Jitka Radkovičová se věnuje historii židovského skautingu v Československu již několik let. Opakovaně se vrací do Izraele, kde čerpá nejen z archivů kde je shromážděna skautská židovská historie, ale i od pamětníků a jejich dětí či vnoučat. Na skautování v našich zemích se totiž vzpomíná do dnes a vzpomínky se předávají se z rodičů na děti.

Skautské židovské hnutí tehdy fungovalo jak v Čechách, tak na Moravě, na Slovensku i na Podkarpatské Rusi. Hnutí byla začleněna buď do Svazu skautů, nebo do Federace čs. skautingu.

Na přelomu let 1938/1939 bylo jasné, že Židé budou muset opustit vlast a přesídlit do Palestiny. V židovských oddílech se proto k běžným metodám přidávala jako nadstavba výuka hebrejštiny, výuka dějin Palestiny a geografie apod.

Odpovědí na antisemitské tendence v Německu byl vznik první židovské organizace skautského typu v Rakousku-Uhersku již v roce 1912. Nesl název Blau Weiss (Modro-bílí). Členkou tohoto hnutí u nás byla v roce 1915 např. spisovatelka, žurnalistka a překladatelka Irma Singer, která odešla mezi prvními do Palestiny již v roce 1920. U nás bylo hnutí Blau Weiss rozšířeno nejprve v sudetských německy

mluvících oblastech, ale posléze se rozšířilo i do větších měst (Prahy, Teplic, Brna, Ostravy, Olomouce, Prostějova, Karlových Varů).

Po vzniku republiky v roce 1918 se Židé hlásili k novému státu, byly akceptovány požadavky Židů na např. uznání hebrejštiny a organizace se přejmenovala na Tchelet Lavan (hebrejský název pro Modro-bílí).

Zásadní postavou v hnutí Tchelet Lavan byl Filip Böhm, který již v roce 1917 jako student stavební průmyslovky představuje část odkazu tohoto hnutí a o deset let později staví v Haifě amfiteátr pro 2000 lidí. Dodnes po něm zůstalo na 200 staveb.

V Čechách vznikly židovské oddíly v roce 1920, na Slovensku až v roce 1924. Odznakem se stala skautská lilie v kombinaci s nejrůznějšími židovskými symboly.

V roce 1938/1939 jsou všechna židovská hnutí zakázána. Židé jsou vyháněni a vyvázeni z obcí, pomoc jim zajišťují právě členové židovských oddílů, kdy jim poskytují spacáky, stany, polní kuchyně apod.

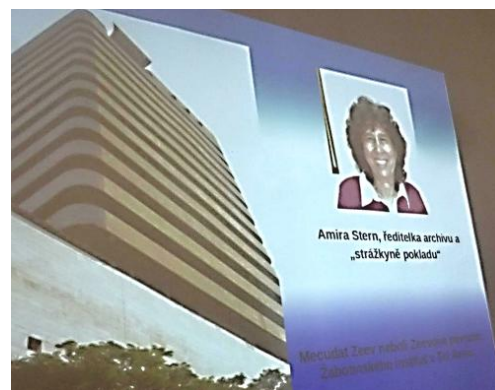
Protože mnoho Židů odcházelo do Palestiny již v roce 1920, kdy zde vybudovali jakési zázemí, mohli pak poskytnout dalším uprchlíkům, kterým se podařilo včas opustit Československo, potřebnou pomoc a záchytné body. Mnozí z nich prošli

skautskou výchovou rozšířenou o židovskou nadstavbu. V oddílech členové skládali slib, kde slibovali věrnost Československé republice a židovskému národu.

Za okupace byla veškerá činnost zakázána, pracovalo se ilegálně. Členové oddílů provozovali např. výukové kroužky pro děti, neboť výuka židů byla zakázána. Pomáhali starým a nemocným při přípravě do transportů např. do Terezína apod.

Po válce byla situace v naší zemi dost tristní, obnovilo se pouze několik málo oddílů. Zakládaly se domovy pro sirotky, uskutečnily se zimní i letní tábory, které směřovaly k jedinému cíli - odjezdu těchto členů do Palestiny.

Všechny dochované dokumenty, které si odcházející Židé odvezli s sebou do Palestiny, jsou buď v rodinách, nebo se předávají do archivu. Nic se nevyhazuje, je to pečlivě uchováváno a uctíváno. Je to jediné dědictví o židovském skautingu v Československu, neboť to co Židé zanechali zde, bylo za války nenávratně zničeno, spáleno.

V Praze funguje dnes jediný židovský oddíl, a to na Vinohradech.

Z přednášky sestry Jitky Radkovičové - Tiki
sepsala poznámky Amálka, foto Derviš

Dne 19. května 2026

10. družina Svojsíkova oddílu, Lipník nad Bečvou 20. května 2026

Dne 20. 5. 2026 se sešla 10. družina RNDr. R. Plajnera na slavnostní schůzce, tentokrát v Lipníku nad Bečvou.

Zúčastnili jsme se odhalení pamětní desky bratra Lubomíra Cagaše, skauta, který byl za války v roce 1942 umučen v Osvětimi.

Krásnou prohlídku města pro nás připravil bratr Brčmen, vedoucí střediska L. Cagaše v Lipníku nad Bečvou.

10. družina Svojsíkova oddílu, Lipník nad Bečvou 20. května 2026

10. družina Svojsíkova oddílu, Lipník nad Bečvou 20. května 2026

A s námi oslavil
své životní jubileum
80. let bratr Sam -
Jaroslav Damek
z Lipníka n. B.

Závěrečné foto do kroniky.

Zápis z družinové schůzky Pražské družiny dne 9. června 2026 na „Celnici“

Prítomno: 4 bratři, 5 sester - viz prezenční listina

Poté, co nás Amálka přivítala a zažehla svíčku, jsme společně zapěli Junáckou hymnu a vyslechli si tři citáty, které nás přenesly do horkého léta, přestože je dnes pošmurno, venku krápe a také se docela ochladilo.

Citáty:

„Před námi je léto, je to víc než jen sezóna, je to pocit. Je to teplo slunce na kůži, zvuk vln narážejících na břeh a chuť sladkého melounu. Je to čas pro dobrodružství, relaxaci a vytváření vzpomínek, které vydrží celý život.“

“Dokonalý letní den je, když svítí slunce, fouká vítr, zpívají ptáci a sekačka na trávu je rozbitá.” - James Dent

„Jsem rád, že je konečně dost horko na to, abych si mohl stěžovat, jaké je horko.“

Na stole bylo jako vždy již připraveno pohoštění, o které se dnes postarala Amálka, která hned v úvodu připomněla data narození sester a bratří, kteří oslaví dny svého příchodu na svět během června až srpna,

Jsou to:

Pavel Döllinger – Minewakan 21. 6. - 77 let

Jaroslav Skoupý – Robin 23. 6. - 94 let

Irena Skálová – Kendy 6. 7. - 97 let
Zdeněk Beránek – Sid 21. 7. - 87 let
Wittmayerová Zdenka 20. 7. - 95 let
Václav Obadálek – Bobr 20. 7. - 65 let
Ludmila Döllingerová – Lída 10. 8. - 82 let
Hana Bouzková – Hanka 13. 8. - 91 let
Jiří Lukšíček – Rys 16. 8. - 93 let

Všem přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, pohody a hlavně pevné zdraví.

Jako vždy jsme vzpomněli na sestry a bratry, kteří již na naše schůzky nemohou přijít – nedovolí jim to náhlé onemocnění či dlouhodobé zdravotní obtíže. Všichni nás pozdravují, Amálka je se všemi v neustálém kontaktu. Od nás zase letí srdečné pozdravy zpět, ke všem sestrám i bratrům do jejich domovů.

Amálka připomněla, že v září, přesně v den naší oddílové schůze na Vinohradech, se v odpoledních hodinách koná na Vyšehradě koncert ke 150. výročí narození našeho zakladatele, bratra Antonína Benjamína Svojsíka. Zároveň by na Vyšehradě měla být i venkovní výstava o A.B.S.

15:30 zahájení hudebního pásma

17:00 společný zpěv skautské hymny u Svojsíkova hrobu

Pozvánku dostali všichni mailem minulý týden. **Vstupné je dobrovolné**, ale vřele se doporučuje rezervovat si místa na:

<https://www.skautskyinstitut.cz/svojsik>

Následoval volný program a tak jsme si více jak hodinu vyměňovali různé zkušenosti s blízcími se tábory, povídalo se o tom jak se těšíme na dovolenou v různých koutech světa, o tom jak některé z nás trápí přístup dnešních mladých lidí a jiní z nich naopak mají radost - toto je asi hodně individuální a každý to má nastavené jinak, záleží na zkušenostech, které sami máme. Důležité asi bude umět se zamyslet a snažit se najít nejlepší cestu (nemusí být nejlehčí) z těch pomyslných břehů široké řeky k setkání uprostřed pevného mostu.

Ještě jsme si připomněli, že na zářijovou Výroční schůzi na Vinohradech - bude tradičně třetí sobotu v září - se naše družina sejde již v 9:00 hod a připraví vše potřebné ke zdárnému průběhu celé akce.

Krátce po 18té hodině jsme se rozloučili Večerkou v Gilwellském kruhu a popřáli si krásné léto.

Naše další družinová schůzka bude v úterý 10. 11. 2026 opět zde na Celnici.

Sepsala a fotila: Amálka

Poznámka: Pozvánka na vzpomínku na narození ABS viz poslední strana tohoto čísla zpravodaje SO.

Družiny Olomoucká a Zlínská SO v Loučné n.D.

Na společné schůzce a na Dlouhých stráních. Čtvrtek 11.6.2026

Nazdar. Ve čtvrtek ráno nás probudil doznívající déšť a nesmělé paprsky slunce. Čtvrtek společné schůzky Olomoucké a Zlínské družiny SO ve skautské jurtě střediska Loučná nad Desnou.

Jenže po vystoupení z vlaku v Loučné se počasí změnilo a začalo drobně pršet. Zachránil nás přístřešek nedaleko jurty. V jurtě bylo teplo od krbových kamen, schůzka začala skautskou hymnou. Když se počasí umoudřilo, nasedli jsme do aut a jelo se na prohlídku přečerpávající elektrárny Dlouhé stráně - její horní

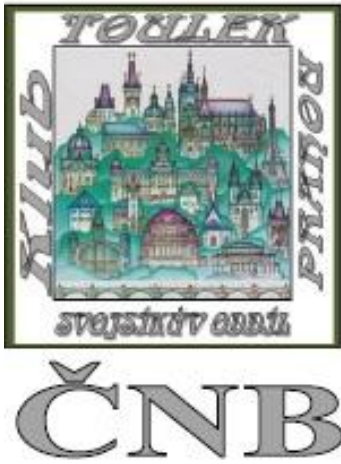

nádrže. Olda nám přečetl něco málo o této stavbě i to, jak funguje. Obešli jsme ji kolem dokola, 2,5 km. Rozhled do okolí žádný, jen bílá opona. Jedna společná fotka a jelo se do klubovny na oběd. Pak ještě nějaké organizační záležitosti a v záři slunce se jelo domů.

Tisknu levici, J. Frič - Norek.

124.schůzka OR SO 18.6.2026 Praha Ústředí Junáka-českého skauta

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Na dokreslení k nekrologu v další kapitole:

Bratr Fera na táboře koncem 40. let minulého století

SETKÁNÍ HRADIŠŤSKÝCH SKAUTŮ VŠECH GENERACÍ,
RODIČŮ A PŘÁTEL

SOBOTA 14. KVĚTNA 2022
V AREÁLU KLUBOVNY U ŘEKY MORAVY

- 14:00 Zahájení Jamboree
- 14:30 Hry a projížďky na lodičkách
- 16:00 Mastrův memoriál - XXV. ročník
- 17:00 Kytička maminkám,
oddíly se představí
- 18:30 Společná večeře
- Samův guláš
- 20:00 Slavnostní oheň
- 21:00 Majová noc

JUNÁK - ČESKÝ SKAUT, STŘEDISKO PSHLAVCI UHERSKÉ HRADIŠŤE, Z. S.

Příklad pozvánky na setkání kmene řvavých, o kterém je řeč v nekrologu bratra Fera.

Bratr Fera v zápalu mezigeneračných her na jamboree strediska Psohlavci Uherské Hradiště

NAVŽDY ODEŠLI

Řady skautingu v Uherském Hradišti i ve Svojsíkově oddílu
navždy opustil bratr

František Petlan – Fera

(*14. 2. 1927 †13. 5. 2026)

Narodil se v roce 1927 v Růžové ulici v Uherském Hradišti, kde jeho rodiče bydleli v domě na rohu naproti Měšťanské besedě, ve kterém měl jeho otec jako živnost zámečnickou dílnu.

Od dětství chodil cvičit do Sokola, v roce 1938 vstoupil do Junáka a skauting se mu stal celoživotním posláním.

František Petlan vystudoval Obchodní akademii v Uherském Hradišti a následně učitelský obor – matematika a výtvarná výchova na Univerzitě Palackého v Olomouci. Zde jej vyučoval mimo jiné i malíř Jan Zrzavý. Na podzim 1953 získal spolu se svou ženou umístěnku na Pedagogickou školu v Kroměříži, kde učil pět let.

V době působení na této škole, také z podnětu Miloše Novotného, hradišťského skauta, knihtiskaře a osvětového pracovníka, manželé Petlanovi založili a vedli kroužek loutkové-

ho divadla, účastnili se s ním opakovaně Loutkářské Chrudimi a dokonce jejich dvě loutky skončily v muzeu loutkářství až v čínské Šanghaji. Když práci s nimi předváděli čínskému loutkovému divadlu, které hostovalo ve Zlíně, loutky si pro své muzeum Šanghaj vyžádala.

Od roku 1958 odchází Fratišek Petlan na vznikající Jedenáctiletou školu ve Starém Městě. V roce 1966 je škola sloučena s Gymnáziem v Uher. Hradišti, kde i nadále br. Petlan vyučuje. Od roku 1970 zastává i funkci zástupce ředitele, a to až do roku 1988, kdy odchází do důchodu.

Jak sám konstatuje, za svůj největší počín v tomto období považuje realizaci přístavby gymnázia včetně vyřešení změny dispozice šaten jako tlumícího objektu, když hygienici nesouhlasili, z důvodu hluku a exhalací, s přístavbou s učebnami u hlavní silnice a realizace stavby byla ohrožena.

Po válce vedl nejmladší chlapce, vlčata, složil vůdcovské zkoušky a absolvoval Lesní školu v Jinošově.

Od roku 1946 převzal vedení hradištského střediska a následně i funkci okrskového vůdce. Jelikož byl po únoru 1948 Junák začleněn do jednotného Svazu mládeže, stal se krátce i jeho okresním místopředsedou, než režim skautování zakázal.

Po pražském jaru v roce 1968 byl opět br. Fera u obnovení Junáka v Uher. Hradišti, vedl oddíl a byl střediskovým vůdcem, v roce 1969 předal vedení Aloisi Langerovi – Rikitanovi; v roce 1970 byl Skaut opět zakázán.

V prosinci 1989 byl znovu při obnovení Junáka a byl zvolen do funkce předsedy okresní rady, kterou zastával do roku 1998, a následně pracoval ve funkci hospodáře okresní rady. Mimo to vedl oddíl oldskautů a byl členem rady střediska Psohlavci v Uher. Hradišti.

Žádné výročí ani prezentace hradištského skautingu se neobešlo bez jeho výtvarného zpracování.

Za svou činnost obdržel řadu skautských ocenění jako zlatý stupeň Medaile za rozvoj skautingu na Zlínsku či medaili Syrinx; roku 1997 se stal doživotním členem čestného Svojsíkova oddílu.

V roce 2004 mu byla udělena Cena města Uherské Hradiště za pedagogickou činnost a celoživotní práci s dětmi a mládeží.

V duchu jeho odkazu se i nadále ve středisku Psohlavci pokračuje: ať už se jedná o každoroční střediskové jamboree s několika sty návštěvníky, o tradiční předvánoční divadelní vystoupení pro vlčata a světlušky s názvem „Vánoláš“ nebo třeba o pravidelné výroční vydávání tzv. „Zkazek kmene řvavých“, což je vždy obsáhlá publikace. Více o svém životě povídá on sám na <https://www.pametnaroda.cz/cs/petlan-frantisek-20180417>.

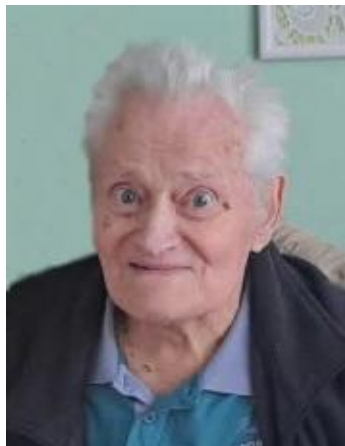
Za středisko Psohlavci mu čest vzdává jeho vůdce Jakub Grós – Jag.

V rámci SO patřil br. Fera do 10. družiny RNDr. R. Plajnera. Svojsíkův oddíl natrvalo zachová památku bratra Fera v kruhu svých nejstarších členů.

Ladislav Šín – Bor

(* 25. 6. 1929 † 8. 6. 2026)

Ladislav Šín v roce 1938 vstoupil do Junáka jako vlče a setrval v něm až do rozpuštění nacisty v den vzniku republiky 28. října 1940 (byl také členem Sokola, který nacisté rozpustili roku 1941). Po vychození základní školy studoval na Obchodní akademii v Prostějově - po uzavření této školy nacisty r. 1944 pracoval za železniční stanici Grygov u Olomouce v tzv. zácviku na výpravčího. Po konci II. svět. války hned obnovil svoji činnost jak v Sokole tak v Junáku – byl podrádcem 1. odd. junáků v Konici a také pokladníkem. V r. 1947 se zúčastnil sjezdu Wolkerovy oblasti. Po ukončení studia nastoupil do fy Peschke v nár. správě. Pokračoval v činnosti v Sokole - byl cvičitelem žen a lehkotletickým rozhodčím, což musel ukončit, když odmítl vstoupit do ČSM; nicméně cvičil v r. 1948 na XI. všesokolském sletu v Praze. V Junáku byl zástupcem vedoucího 1. oddílu junáků v Červené Vodě. Čekatelskou zkoušku složil v Zábřehu na Moravě, pozdější vůdcovské zkoušky vykonal r. 1947 v Šumperku. Po odchodu z fy Pesche pracoval v Kovohutích Břidličná, kde pracoval i po absolvování zákl. voj. služby v r. 1952. V r. 1955 se oženil a přestěhoval se do Rýmařova. Zde v rámci turistické činnosti vedl družinu hochů z gymnázia. Při obnově Junáka v roce 1968 založil spolu s br. Zdeňkem Němečkem skautské středisko, vedl rádcovský kurs a až do r. 1970 vedl 1. oddíl skautů (ale ještě v roce 1971 vedl skautský tábor v Kunvaldu, který bývalí skauti dokončili navzdory udání členkou ÚV Pionýra z Ústí nad Orlicí) – poté však dostal zákaz práce s mládeží a středisko muselo Pionýru předat skautskou klubovnu. Při prověrkách v továrně byl sesazen z funkce zást. vedoucího prodeje na export (což bylo doplněno zákazem vycestování do zahraničí). Až do odchodu do důchodu (v červnu r. 1989) pracoval v provozu, naposledy jako vedoucí dispečer. Po určité době od prověrek se br. Bor stal spoluzakladatelem turistického oddílu při Sokole, později v Jiskře Rýmařov, a založil také oddíl TOM (zde však musel na politický zásah skončit a předat jeho vedení, nicméně předal je bývalým „svým“ skautům, se kterými oddíl po další obnově v r. 1989 převedl do Junáka). Se svým synem se zúčastnil srazu činovníků Junáka v Praze dne 2. 12. 1989 a po návratu ihned obnovili „středisko Balů“, kde byl zvolen hlavním vedoucím – v roce 1990 již měli 4 tábory. Vedení střediska Balů ukončil br. Bor v r. 1991 a téhož roku založil s br. Leopoldem Färberem – Akélou středisko v Konici, jehož byl pak řadu let vedoucím. V r. 1992 byl zvolen do historické komise ÚJ, což se později změnilo na roli konzultanta. Web střediska Junáka **Balů Rýmařov** oznámil jeho odchod srdečnými slovy: „... Na počátku tohoto týdne se na poslední výpravu vydal bratr Bor - Ladislav Šín. Zastavme se a věnujme, prosím, chvíli tomuto úžasnému člověku, jednomu ze spoluzakladatelů skautingu v našem městě a vedoucímu, který se zasloužil také o obnovu Junáka v Rýmařově po roce 1989. Přestože byl po mnoho let aktivním činovníkem zejména v Konici, v našich srdcích zůstává nasmazatelná stopa ... děkujeme. ✚“ Kromě Medaile Syrinx bronzového stupně obdržel roku 2001 nejvyšší vyznamenání doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddílu; patřil k nejstarším jeho členům. Svojsíkův oddíl natrvalo zachová jeho odkaz věrné služby skautingu.

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Milé sestry a bratři,

dovoďte mě, prosím, několik slov k jednomu významnému výročí pro nás skauty a skautky Junáka - českého skauta:

Dnes, 5. dubna 2026, kdy slunce osvětluje 125 let od narození našeho velkého vzoru RNDr. Rudolfa Plajnera (1901–1984) - Táty, se zastavme u jeho příběhu – příběhu odvahy, oběti a nezlomného skautského ducha, který formoval Junáka i nás.

Narodil se 5. dubna 1901 v Prostějově do chudé rodiny továrního krejčího, jako jediný syn ze sedmi dětí; matka zemřela, když mu byly čtyři roky. Studoval na VUT v Brně a od roku 1920 na přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity v Praze matematiku a fyziku, brzy se stal skautským vůdcem. Jeho hrdinství zazářilo 17. ledna 1920 na rozvodněné Svatce u Brna: když se převrátil člun s dětmi bohatého obchodníka, Plajner se vrhl do ledových

vln. Zachránil tři tonoucí děti, přestože sám sotva doplaval (jeho totožnost odhalila skautská legitimace v odhozeném kabátu). Odmítl finanční odměnu, získal zlatý odznak „Za čin junácký“ a stříbrné hodinky signované prezidentem T. G. Masarykem s datem 17. 1. 1920.

Jako dlouholetý náčelník Junáka (1939/1940–1949 a 1968–1970) nesl na ramenou tíhu celé organizace. Po nacistické okupaci Němci Junáka v roce 1940 zakázali a rozpustili; Plajner tajně udržoval skautský plamen při životě. Po válce jej obnovil, ale komunistický převrat (1948) donutil k rozpuštění (1949), což zachránilo mnoho lidí před vězením. V undergroundu koordinoval odboj a v roce 1968 po Pražském jaru vedl obnovu Junáka po 19 letech – až byl komunisty znovu rozpuštěn 15. září 1970.

Kritici jeho rozhodnutí, zejména poslušnosti vůči komunistickému rozpuštění Junáka v roce 1970, dnes hází kameny a obviňují ho ze zrady ideálů. Ale, jak říká Písmo v Evangelii podle Jana, kapitola 8, verš 7: „Kdo z vás je bez hříchu, první hoď na ni kamenem!“ Jen ten, kdo nezná tíhu volby mezi úplným zničením a dočasným ústupem, může soudit. Plajner byl pilířem Junáka, zakladatel moderního vzdělávání, autor směrnic, obhájce hodnot – jeho vize nás vede k statečnosti.

Naše 10. družina nese jeho jméno s hlubokou úctou, pokorou a patričnou hrdostí, jako pochodně v bouři času.

Na závěr jeho slova:

„Neopouštějte naše děti!“ – výzva k ochraně skautské myšlenky v těžkých časech.

„Skautství není hra, ale životní postoj, který formuje charakter.“

(za případnou nepřesnost se omlouvám)

Se stiskem levice

JUDr. et Mgr. Dušan Tichý - Dráp

Původně zveřejněno na webu SO počátkem dubna 2026.

PŘED UZÁVĚRKOU

Přijmi naše pozvání na hudební pásmo, věnované zakladateli českého skautingu.

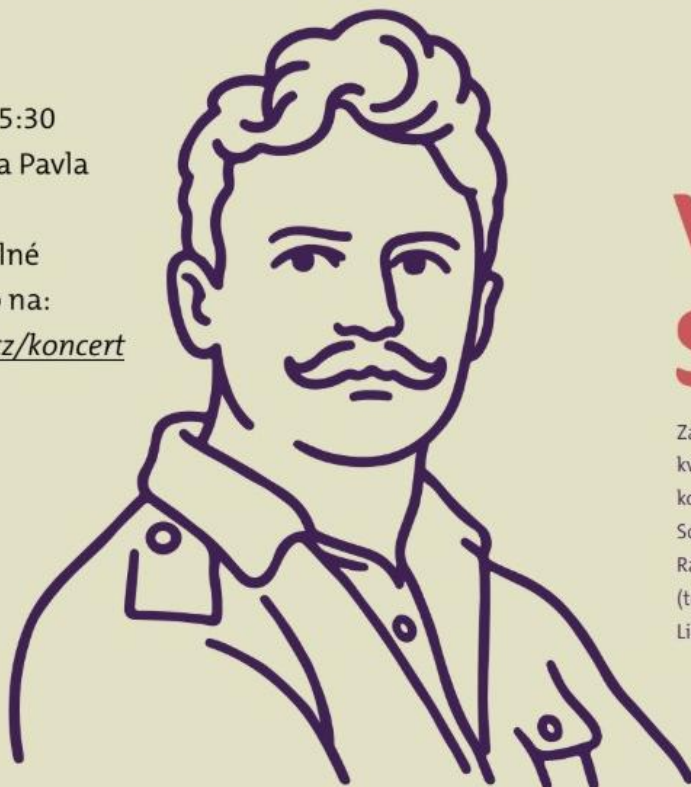
Sobota 19. září, 15:30

Bazilika sv. Petra a Pavla
na Vyšehradě

Vstupné dobrovolné

Rezervuj si místo na:

skautskyinstitut.cz/koncert

VIVAT SVOJSÍK

Zazní písně z repertoáru Svojsíkova pěveckého kvarteta a skladby jeho současníků v podání komorního uskupení NeoKlasik orchestru.

Sólisté: Josef Kovačič - Bebop (bas), Václav Dlask - Rak (bas), Filip Štoviček (tenor), Ondřej Benek (tenor), Filip Štoviček (varhany) a Skautský sbor Lilium. Průvodní slovo: Roman Šantora - Bobo.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

NeoKlasik orchestr

Buď připraven! Koncert ke 150. výročí narození A. B. Svojsíka je projekt podpořený Městskou částí Prahy 2

Viz též odkaz na „Pamětníky“: <https://www.pametnaroda.cz/cs/skauti-4>, kde lze nalézt záznamy SI:

skautské století

Vznik projektu Skautské století 12. 12. 2009

V rámci tehdejší strategické priority Junáka s názvem „*Identita a soudržnost*“ vzniká projekt **Skautské století**, jehož hlavním smyslem je propojovat generace a zachovat vzpomínky pamětníků. Unikátní sbírku více než dvou set příběhů, které od té doby vznikly,

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Interní informace

Vladislav Jech
Jílovská 46
252 44 Psáry
vjech.kamzik@volny.cz

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výjatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!